

ΑΡΙΓΝΩΤΟΣ, υἱὸς τοῦ Αὐτομένου, κίθαρωδὸς ἐν Ἀθήναις, δυσφημιζόμενος ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του. Αρισφ. -2)
Πυθαγόριός τις Λουκ.

ΑΡΙΔΑΪΟΣ, υἱὸς τοῦ Βασιλέως Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα, καὶ τῆς Φιλίππης μιᾶς Ορχηστρίδος, καὶ ἀδελφὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὁποίου βασιλεύσας ἕξ χρόνους θανατώθη ἀνιλεῶς ὑπὸ τῆς Ολυμπιάδος. Λουκ.

ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΗΣ, Σατράπης τῆς Ἰωνίας καὶ Φρυγίας, ὅστις ἐνωθεὶς μετὰ πολλῶν ἄλλων ἡγεμόνων τοῦ Περσικοῦ Βασιλείου, ἤγειρε μίαν ἀποσασίαν κατὰ τοῦ Βασιλέως τῶν Περσῶν Ἀρταξέρξου, τὸ 363. Π. Χ. ἣτις ὅμως δὲν ἀπέσθη εὐτυχῆς. Ξενοφ.-2) Εἷς τῶν ἐπιστήμων στρατηγῶν τοῦ Βασιλέως Δαρείου, ὅστις πολέμησας γενναίως μετὰ τὰ στρατεύματα τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, κατεκόπη ἐν τῇ μάχῃ μετὰ τοὺς περὶ αὐτόν. Ἀρρίαν.

ΑΡΙΟΜΑΡΔΟΣ, στρατηγὸς τῶν Αἰγυπτίων. Αἰσχ. υἱὸς τοῦ Δαρείου, στρατηγὸς τῶν Τιβαρηνῶν, εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείαν. Ηρόδ.-3) υἱὸς τοῦ Ἀρταβάνου, στρατηγὸς τῶν Κασπίων. Ηρ.

ΑΡΙΟΣΤΟΣ Λοδοβίκος, ἐσάθη εἰς τῶν ζωηρατέρων καὶ ἐνδοξοτέρων ποιητῶν Ἰταλῶν. τὰ ποιήματά του, λέγουσιν, ὅτι εἰς τινὰ μέρη παρομοιάζουν μετὰ τοῦ Ὀμήρου, καὶ Βιργιλίου. Ἀπέθανε τὸ 1533 Μ. Χ.

ΑΡΙΣΒΗ, θυγάτηρ τοῦ Μέρποπος καὶ γυνὴ τοῦ Πριάμου, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐγέννησε τὸν Αἴσακον, καὶ τὴν ὁποίαν ἀφῆκεν ἔπειτα νυμφευθεὶς τὴν Ἐκάβην. Ἀπολλοδ.-2) θυγάτηρ τοῦ Τεύκρου, τὴν

ὁποίαν ἔλαβεν εἰς γυναῖκα ὁ Δάρδανος, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἐκλήθη ἡ πόλις Ἀρισβή. Στέφ. Βυζ.

ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑΣ, γαμβρὸς καὶ διάδοχος Ἰσαίου τοῦ Μιλησίου. τὸν ἐβοήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἀποσάτησας ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῶν Περσῶν, ἠλευθέρωσε τοὺς Μιλησίους· ἔπειτα ἐκίνησεν ὅλους τοὺς Ἴωνας εἰς ἀποσασίαν καὶ πόλεμον κατὰ τῶν Περσῶν.

ΑΡΙΣΤΑΪΝΕΤΟΣ, ἐγεννήθη εἰς τὴν Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας, ἀντικρὺ τῆς Προποντίδος, ἔγινε καὶ ἐπίτροπος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ὅστις εἰς τὸν σεισμόν τοῦ 358. Μ. Χ. καταπλακωθεὶς εἰς τὴν Νικομήδειαν ἀπέθανεν. εὑρίσκωνται ἐρωτικά τινες ἐπιστολαὶ του.

ΑΡΙΣΤΑΙΝΟΣ, ἀπὸ τῆν Ἀχαΐαν τῆς Πελοποννήσου, οὗτος ἐπωνομάσθη Φιλοποίμην. Φαίνεται καὶ ἕτερος Ἀρίσταινος, τοῦ ὁποίου ἡ ἱστορία εἶναι πάντῃ ἀγνωστος.

ΑΡΙΣΤΑΝΔΡΟΣ, υἱὸς τοῦ Σείθου, μάντις περίφημος, ἔζη ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου· συνέγραψε περὶ μαντικῆς βιβλία δέκα.

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ, Σάμιος, φιλόσοφος καὶ μαθηματικὸς ἐνδοξος. Πρῶτος οὗτος εἶπεν, ὅτι ἡ γῆ γυρίζει περὶ τὸν ἴδιόν της ἄξονα. ἔζη κατὰ τὸ 200. Π.Χ. σῶζεται καὶ αὐτοῦ σύγγραμμα περὶ μεγεθῶν καὶ ἀποστημάτων Ἡλίου καὶ Σελήνης. ἐξεδόθη Ἑλληνολατινισί εἰς τὰ Παρίσια, κατὰ τὸ 1810. καὶ εἰς ἄλλα μέρη.

ΑΡΙΣΤΕΑΣ, εἷς τῶν ἐβδομήκοντα, οἱ τινες μετέφρασαν τὴν παλαιάν γραφήν. Οὗτος ἐσάλη ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Αἰγύπτου Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον, πρὸς

τόν Αρχιερέα τῶν Ἰουδαίων Ἐλεάζαρον, διὰ νὰ ζητήσῃ τὰ βιβλία τῆς παλαιᾶς, καὶ 72 ἄνδρας πεπαιδευμένους, καὶ νὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὴν Αἴγυπον, διὰ νὰ τὴν μεταφράσῃ εἰς τὸ Ἑλληνικόν. ἔζη τὸ 287. Π. Χ.

ἈΡΙΣΤΕΪΔΗΣ ὁ Λίκαιος, Ἀθηναῖος, περιδότης διὰ τὴν δικαιοσύνην του, διὰ τὸ ὁποῖον ἔλαβε καὶ ἀπὸ τὴν ἐπονυμίαν. Ἐπολεμήσαν ἐκδοξὸς εἰς τὴν ἐν Μαρθῶνι μάχην στρατηγῶν. ὤφειλε τὴν πατρίδα του μέγας συμβούλας καὶ κατορθώματά σου εἰς τὰς κατὰ τῶν Περσῶν ἐν Σαλαμίῃ καὶ Πλαταιαῖς ναυμαχίαις καὶ μάχαις. ἐσυγχώρει τοὺς ἑβραίους του. Ὁ Θεμιστοκλῆς ἦτον πάντοτε ἀντιζηλὸς του κρυφὰ καὶ φανερά, ὅστις διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς σκοποὺς τῆς φιλοδουξίας του, κατώρθωσε καὶ ἐξώρισαν τὸν ἀθῶον Ἀριστείδην, τὸν ὁποῖον μετὰ χρόνους τινας μετεκάλεσαν· οὗτος δὲ χωρὶς νὰ μνησικακήσῃ διὰ τὰ πρότερα, ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα του παρεκάλει τὸν Θεμιστοκλέα νὰ συνδράμῃ εἰς ὅ, τι δύναται κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ τῆς Ἑλλάδος Ξέρξου, πλημμυροῦντος τὰ πεδία τῆς Ἀστικῆς μετὰ τὰ στρατεύματά του τὰ πολυάριθμα. ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ εὐσπλαγχνία του ἐσάθησαν αἷτια, ὥστε καὶ πόλεις τῆς Ἑλλάδος ν' ἀποσπασθῶν ἀπὸ τὴν Σπάρτην, καὶ νὰ ἐνωθῶν μετὰ τὰς Ἀθήνας, ἀφοῦ εἰσῆλθεν ἔπειτα εἰς τὰ πολιτικά. μόνον δὲ ὅτι εἶχεν εἰς τὰς χεῖρας του ὅλα τὰ εἰσυδήματα τῆς πολιτείας ἀπέθανε πόσον πτωχός, ὥστε τὴ χρηματικὴ του κατάστασις δὲν ἐξήρκτησε διὰ νὰ τὸν ἐν ταφιάσῃ. ἀλλ' ὁ δῆμος πρὸς εὐγνωμοσύνην ἐπρόκρησεν ἐν καιρῷ

τὰς θυγατέρας του. ἔζη τὸ 483. Π. Χ.

ἈΡΙΣΤΕΪΔΗΣ Κιόντιλιανός, συνέγραψε περὶ μουσικῆς τρία βιβλία. ἐξεδόθησαν εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ἑπτὰ Μουσικῶν τοῦ Μεισομίου. ἔζη κατὰ τὸ 720. Μ. Χ.

ἈΡΙΣΤΙΠΠΟΣ, φιλόσοφος, ἐτοιμολόγος καὶ δραστήριος. ἐλθὼν ποτὲ κακοποιὸς εἰς τὸν οἶκον του ὑβρίζων αὐτὸν ἐκάλει φεύγοντα. ὁ δὲ Ἀρίστιππος τὸν ἀπεκρίθη. φεύγω, διότι σὺ μὲν εἶσαι συνειθισμένος νὰ ὑβρίζῃς, ἐγὼ δὲ νὰ μὴν ἀκούω τὰς ὑβρεῖς. ἐσάθη πρῶτος Φιλόσοφος, ὅστις ἐδίδασκε καὶ ἐλάμβανεν μισθόν. ἔζη κατὰ τὸ 396. Π. Χ. -2) ἀπὸ τὴν Κυρήνην πόλιν τῆς Ἀφρικῆς, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους. -3) συνέγραψε περὶ Ἀρκαδίας, ὁ μητροδίδακτος λεγόμενος υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ πρώτου. καὶ τελευταῖος ὁ ἐκ τῆς νεωτέρας Ἀκαδημίας.

ἈΡΙΣΤΙΩΝ, Βασιλεὺς τῆς Λακεδαιμονίας, καὶ υἱὸς τοῦ Ἀγασικλέους. ἔζη κατὰ τὸ 540. Π. Χ. ἐρωτηθεὶς ποτε περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Σπαρτιατῶν, ἀπεκρίθη. ὅτι εἶναι τοσοῦτοι, ὅσοι χρειάζονται διὰ νὰ νικήσῃ τοὺς ἐχθρούς των.

ἈΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ, Βασιλεὺς τῆς Λακεδαιμονίας, ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, ἦτον στρατηγὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦ ὁποίου συνέγραψε καὶ τὴν Ἱστορίαν, χρόνους τινας ὑπερον μετὰ τὸν θάνατόν του. εἶχε ὑπόληψιν ὡς φιλαλήθης, ἀλλ' εἰς περιστάσεις λησμονοῦσε τὰ χρέη ταύτης τῆς ὑπολήψεως.

ἈΡΙΣΤΟΓΕΪΩΝ, Ἀθηναῖος. αὗτος ἐφόβησε τὸν Ἰππαρχον δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἰππαρχος καὶ Ἰππίαις ἦσαν υἱοὶ Παιτῶν

στράτου τυράννου τῶν Ἀθηνῶν ὁ πρῶτος ἐβίβησθη τὸν Ἀρμόδιον, τὸν ὁποῖον καὶ ἐβίασαν, αὐτὸς δὲ ἔχων γεννὸν φίλον τὸν Ἀριστογείτονα, τὸν ἐξηγήθη τοῦ Ἰππάρχου τὸ κίνημα· ὅθεν καὶ οἱ δύο καιροφυλακῆσαντες, εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Παναθηναίων, ὤρμησαν κατὰ τῶν Τυράννων καὶ ἐφόνευσαν τὸν Ἰππάρχον· οἱ δὲ φύλακες τοῦ τυράννου, εὐθὺς τότε, τὸν μὲν Ἀρμόδιον ἐφόνευσαν, τὸν δὲ Ἀριστογείτονα συλλαβόντες ὡς κατὰ δίκην, τὸν ἀπεκεφάλισαν.

ἈΡΙΣΤΟΓΕΝΗΣ, ἰατρός, Θάσιος. Συνέγραψε περὶ ἰατρικῆς, βιβλία 39.

ἈΡΙΣΤΟΓΕΝΗΣ, ἰατρός Κνίδιος, δοῦλος Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου. Ἰάτρυσεν τὸν Ἀντίγονον Γονατᾶ.

ἈΡΙΣΤΟΔΙΜΗ, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Πριάμου. Ἀπολλόδ.

ἈΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ, βασιλεὺς τῆς Μεσσηνίας, νικητὴς τῶν Λακεδαιμονίων· ἐβιασαίσε τὴν θυγατέρα του, κατὰ προσηγνίαν τοῦ χρησμοῦ, διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος του. Εφονεύθη δ' ἔπειτα ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς, κατὰ τὸ 725. Π. Χ.

ἈΡΙΣΤΟΔΙΚΟΣ, ἐπίσημὸς τις πολίτης, ἐκ Κύρης τῆς ἐν Αἰολίᾳ, Ἡρόδ. -2) Ρόδιος, τοῦ ὁποῖου σώζονται δύο ἐπιγράμματα εἰς τὴν Ἀνθολογίαν.

ἈΡΙΣΤΟΚΛΕΪΔΑΣ, υἱὸς τοῦ Ἀριστοφάνους, Αἰγινίτης, νικητὴς εἰς τοὺς Νεμεακοὺς ἀγῶνας. Πίνδ.

ἈΡΙΣΤΟΚΛῆΣ, Περγαμηνὸς, σοφιστὴς περίφημος ἐπὶ Τραϊανοῦ, καὶ Ἀδριανοῦ βασιλέων τῆς Ρώμης. Συνέγραψεν ἐπισολὰς εἰς βιβλία 5. κατὰ τὴν τέχνην τῆς ῥητορικῆς. -2) Ἄλλος ἐκ Μεσσηνίας τῆς Ἰταλίας φιλόσοφος περιπατητικὸς. Συνέγραψε περὶ φιλοσοφίας βιβλία 10.

ἈΡΙΣΤΟΚΛῆΣ, Λαμψακηνὸς, φιλόσοφος Στωϊκὸς. Ἐγράψεν ἐξηγήσεις κατὰ τῶν λόγων Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου περὶ Ἀμυήτων.

ἈΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ, ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τῆς Ἀρκαδίας, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων, διότι ἐπρόδωκεν τοὺς Μεσσηνίους εἰς τὸν μετὰ τῶν Σπαρτιατῶν πόλεμον. Πaus. -2) υἱὸς τοῦ Σκελλίου, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν ἐν Ἀργινοῦσαις μάχην, φίλος καὶ σύντροφος τοῦ Ἀλκιβιάδου· κατεδικάσθη καὶ οὗτος εἰς θάνατον μετὰ τῶν λοιπῶν συστρατηγῶν του, διότι δὲν ἔθαψαν τὰ σώματα τῶν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ταύτῃ πεσόντων. Θουκ. -3) Στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. Ξενοφ.

ἈΡΙΣΤΟΚΥΠΡΟΣ, υἱὸς τοῦ Φιλοκύπρου βασιλεὺς τῆς Σαλαμίνας, ἐν Κύπρῳ. Ἡρόδ.

ἈΡΙΣΤΟΛΑΟΣ, περίφημὸς τις ζωγράφος, Ἀθηναῖος, ὅστις λέγεται, ὅτι ἐξωγράφησε τὸν Περικλέα, καὶ Ἐπαμεινῶνδα.

ἈΡΙΣΤΟΜΑΧΗ, ἀδελφὴ τοῦ Δίωνος, καὶ γυνὴ Διονυσίου τοῦ πρεσβυτέρου τυράννου τῶν Συρακουσῶν, τὴν ὁποίαν ἐνυμφεύθη εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν μετὰ τὴν Δωρίδα, ἐξ ἧς ἐγέννησε τὴν Ἀρετήν. Ἀλλ.

ἈΡΙΣΤΟΜΑΧΟΣ, υἱὸς τοῦ Ταλαοῦ καὶ τῆς Λυσιμάχης, ἀδελφὸς τοῦ Ἀδράσου, καὶ πατὴρ τοῦ Ἰππομέδοντος.

ἈΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ, Ἀθηναῖος, κωμικὸς φιλόσοφος, ὁ ἐπικληθεὶς Θυροποιός. -2) Ὁ Ἀπιτιδῆς, ἀρχιστράτηγος Μεσσηνίας. Λέγουν, ὅτι ἐφόνευσεν μόνος 300. Σπαρτιάτας, ἔπειτα πληρωθεὶς αἰχμαλωτι-

σθη, ἀλλ' ἔφυγεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἔχθρῶν.

ἈΡΙΣΤΟΜΗΔΗΣ, ἐκ Θασσαλίας, στρατηγὸς τοῦ βασιλέως Δαρείου, εἰς τὴν μάχην τῶν Ἰσσῶν. Ἀρρίαν.

ἈΡΙΣΤΟΜΝΗΣΤΟΣ, ἄρχων ἐν Ἀθήναις, τὸ 416. Π. Χ.

ἈΡΙΣΤΟΝΙΚΗ, Ἰέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος. Πρόδτ,

ἈΡΙΣΤΟΝΙΚΟΣ, υἱὸς τοῦ Εὐμενοῦς ἐκ παλλακίδος τινὸς Εφεσσίας. Οργισθεὶς, διότι ὁ Ἀττάλος ὁ τρίτος, ἀφῆκε τὴν βασιλείαν τῆς Περγάμου εἰς τοὺς Ῥωμαίους, ὑπῆγε μὲν σφάτευμα νὰ τὸ κυριεύσῃ, καὶ ἐκτύπησε τὸν Λογκῆνον τὸν Ἰπατον τῶν Ῥωμαίων Κράσσον κατὰ τὸ

Ι. Π. Χ. Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἠχμαλωτίσθη ἀπὸ τὸν Ἰπατον Περπένα, καὶ ἐφέρθη εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου καὶ τὸν ἐπνίξαν διὰ προσαγῆς τοῦ βουλευτηρίου. Οὕτως ἔδωκε τέλος ἡ γενεὰ τῶν Ἀττάλων, οἵτινες ἐβασίλευον εἰς τὴν Πέργαμον 154. χρόνους.

ἈΡΙΣΤΟΝΟΟΣ, εἷς τῶν πεντήκοντα υἱῶν τοῦ Αἰγύπτου, φονευθεὶς ὑπὸ τῆς Δαναΐδος Παλαινοῦς, τὴν ὁποίαν ἐμνησεύθη. Ἰγίν. - 2) πολίτης Γελῶος τῆς Σικελίας, ἡγεμὼν μιᾶς ἀποικίας εἰς τὴν πόλιν Ἀκράγαντα. Θουκ. - 3) Λαρισσαῖος τις. Θουκ.

ἈΡΙΣΤΟΞΕΝΟΣ, υἱὸς τοῦ Σπινθήρου ἀπὸ τὰ Τάραντα, ὁ παλαιότατος μουσικός, ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ Ἀριστοτέλους εἰς τὰς Ἀθήνας· ἔζη κατὰ τὸ 322. Π. Χ.

ἈΡΙΣΤΟΣ, Ἀρχαίς τις. Ξενοφ. - 2) ἐκ πόλεως τῆς Κύπρου, εἷς τῶν ἱστοριογράφων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου. Ἀρρίαν.

ἈΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ, ἀπὸ τὰ Στάγειρα

τῆς Μακεδονίας, ὁ περιφημότερος καὶ ἐνδοξότερος φιλόσοφος, καὶ πρῶτος Λίρεσιάρχης τῶν Περιπατητικῶν. Ὁ πατήρ του ὠνομάζετο Νικόμαχος, ἀρχίατρός τοῦ βασιλέως Ἀμύντου· ἡ δὲ μήτηρ του ὠνομάζετο Φαισιᾶς. Κατήγοντο ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ὁ Ἀριστοτέλης ἔχασε τοὺς γονεῖς του πολλὰ μικρὸς, καὶ τὸν παρέλαβεν Ἀκαρνανεὺς τις ὀνόματι Πρόξενος, ὅστις καὶ τὸν ἔβαλε νὰ σπουδάσῃ. Ἡ φύσις ἐνωθεῖσα μὲ τὴν τύχην τὸν ἀνέδειξαν, ὅποῖον τὸν δοξάζουν ἅπαντες· ὁ Πλάτων ὑπῆρξε διδάσκαλός του, ἔλαβε δια γυναικῶν τὴν Πυθίαν κόρην τοῦ βασιλέως τῆς Ἀκαρνανίας· ἐσάθη διδάσκαλος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξ. ὅστις καὶ τὸν ἐφοδίασε μὲ 600. τάλαντα διὰ νὰ ἐπιχειρησθῇ νὰ συγγράψῃ τὴν Ἱστορίαν τῶν ζώων, συγχρόνως τὸν ἔστειλε καὶ ἕνα πλῆθος κυνηγῶν καὶ ψαράδων. Ἀλλ' αὐτὸς ἐσχάτως φοβηθεὶς μήπως περιπέσῃ εἰς τὴν ἰδίαν τύχην τοῦ Σωκράτους, ἀπέραςεν εἰς τὴν Χαλικίδα, ὅπου καὶ ἀπέθανεν. Εἰσύνθεσε μέγα πλῆθος ποιημάτων, τὰ ὑποληπτικώτερα εἶναι, ἡ Γητορική, ἡ Ποιητική, ἡ Διαλεκτική, ἡ Ἠθική, καὶ ἡ Ἱστορία τῶν ζώων, εἰς τὰ Στάγειρα τῆς Μακεδονίας τὸ 384. Π. Χ.

ἈΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ, ἐνδοξὸς ποιητὴς κωμικὸς, Ἀθηναῖος, σύγχρονος μὲ τὸν Πλάτωνα καὶ Σωκράτην. Εἶχεν ἐνθουσιασμὸν μέγαν εἰς τὸ νὰ ἐλέγχῃ πρὸς διόρθωσιν τὰ ἐλαττώματα τῶν ἄλλων. Επαιξε τὸν Σωκράτην εἰς τὸ θέατρον εἰς τὴν Κωμῶδιαν του, Νεφέλαι. Λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ἐφεῦρε τοὺς τετραμέτρους καὶ ὀκταμέτρους εἰχούς· ἔζη κατὰ τὸ 346. Π. Χ.

Διὰ τῶν Κωμωδιῶν του ὑπεχρεώθησαν οἱ Ἀθηναῖοι νὰ κλείσουν εἰρήνην με τὴν Σπάρτην. Συνέγραψε 50. κωμωδίας, ἐκ τούτων σώζονται μόνον ἑνδεκά, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ ἀκόλουθοι. Πλοῦτος, Νεφέλαι, Βάτραχοι, Ἰππεῖς, Ἀχαρνεῖς, Σφήκες, Εἰρήνη, Ὀρνίθες, Ἐκκλησιάζουσαι, Θεσμοφοριάζουσαι, Λυσιστράτη· ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ 1710. -2) Βυζάντιος γραμματικός περὶ τὰ 270. Π.Υ.

ἈΡΙΣΤΟΦΑΝΤΟΣ, στρατηγὸς τῶν Ἀχαρνάνων, ἐνώθει μετὰ τοῦ Φιλίππου βασιλέως τῆς Μακεδ. ὅτε οὗτος εἰσέβαλεν εἰς τὴν Αἰτωλίαν.

ἈΡΙΣΤΟΦΙΛΙΔΗΣ, ἡγεμὼν τῶν Ταρυντίων, ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ βασιλέως Δαρείου τοῦ Ἰσάσπου. Ἡρόδτ.

ἈΡΙΣΤΟΦΙΛΟΣ, Ἀρχων ἐν Ἀθήναις το 426. Π.Χ.

ἈΡΙΣΤΟΦΩΝ, ποιητὴς κωμικὸς ἐπὶ Ἀλεξ. τοῦ Μεγάλου. περὶ τὸ 336. Π.Χ. Ἐκ τῶν κωμωδιῶν του σώζονται ἀποσπάσματα τινά.

ἈΡΙΣΤΩΝ ὁ Χῖος ὁ ἐπωνομασθεὶς Σειρήν, μαθητὴς τοῦ Ζήνωνος, καὶ διδάσκαλος τοῦ Ερατοσθένους, Στωϊκὸς φιλόσοφος. Οὗτος ἔλεγεν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι εὐρίσκονται μεταξὺ ἀρετῆς καὶ φρονήσεως, καὶ ὅτι οἱ φρόνημοι εἶναι ὅμοιοι μὲ τὸν ἐπειτήδειον ὑποκριτὴν, ὅστις ὑποκρίνεται προσόντως, ὅ, τι πρόσωπον ἀναλάβῃ προσέτι, ὅτι οἱ διαλεκτικοὶ λόγοι ὁμοιάζουν τὰ ὑφάσματα τῆς ἀράχνης, τα ὁποῖα δὲν συντελοῦν εἰς τίποτε. Συνέγραψε διαλόγους περὶ τῶν δογμάτων τοῦ Ζήνωνος, ὑπομνήματα περὶ κενοδοξίας, ἐπιστολάς πρὸς Κλεάνθη, καὶ ἄλλα πολλά. Ο Παναίτιος λέγει, ὅτι ὁ

λαί αἱ ἐπιστολαὶ του δὲν εἶναι γνήσαιοι ἐπειδὴ ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι Ἀρίστωνες. -2) Ἀρίστων ὁ ἐκ τῆς Ἡλιουπόλεως, καὶ ἕτερος Ἀθηναῖος, πατὴρ τοῦ Πλάτωνος.

ἈΡΙΣΤΟΝΥΜΟΣ, Ἕλλη, κωμικὸς. Συνέγραψε δράματα, καὶ ἄλλα πολλά συγγράμματα.

ἈΡΙΦΡΑΔΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἀυτομένου, Ἀθηναῖος, κίθαρωδός, τὸν ὁποῖον ἐμπαίζει ὁ Ἀριστοφάνης, ὡς ἀναιδῆ καὶ ἀσώτον. Ἐκκλητ. 139. Λουκ.

ἈΡΙΦΙΩΝ, πατὴρ τοῦ Ξανθίππου, καὶ πάππος τοῦ Περικλέους, Ἀθηναῖος. Ἡρόδτ. -2) ἀδελφὸς τοῦ Περικλέους, καὶ παιδαγωγὸς τοῦ Κλεινίου. Πλάτ.

ἈΡΙΩΝ, περίφημος Μουσικὸς τῆς Κιθάρας, καὶ ποιητὴς Λυρικὸς, Μεθυμναῖος. Ὑπῆγεν εἰς τὴν Καλαβρίαν καὶ εἰς ἄλλας διαφοροὺς πόλεις τῆς Ἰταλίας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐκέρδισε πολλὰ πλούτη μὲ τὴν τύχην του.

ἈΡΚΑΔΙΟΣ, Ἀυτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, υἱὸς τοῦ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. Τὸν ἐνδυσεν ὁ πατὴρ του τὴν Ἀυτοκρατορικὴν πορφύραν εἰς ἡλικίαν 7. χρόνων, καὶ ἔλαβε μεγάλην εὐχαρίστησιν βλέπων διάδοχον τῆς βασιλείας του ἐκ τῆς Οἰκογενείας του μὲ γενικὴν ὑψοῦν τὸν παρέδωκε δὲ εἰς τὴν φροντίδα καὶ καθοδηγίαν Ἀρσενίου τινὸς διδάκου, ἀφοῦ τὸν ἐνουθέτησεν, ὅτι ἐχρεώσει μᾶλλον εἰς τὸν Ἀρσένιον παρά εἰς αὐτὸν· κατότι τὸν εἶπεν, ἐγὼ μὲν σὲ ἔδωκα τὴν γέννησιν καὶ τὸ βασίλειον, ἀπὸ αὐτὸν ὅμως θέλεις λάβει τὴν φροντίδα καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ὁ δυστυχὴς Πρίγγιψ, δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐπι-

δύση ἀπὸ τὸν διδάσκαλον, ὅστις ἐξάθη ὁ ἀφανισμὸς τοῦ βασιλείου του· ἀπέθ. κατὰ τὸ 408. Μ.Χ.

ἈΡΚΑΔΙΟΣ, Ἀντιοχεὺς γραμματικὸς. Ἐγραψε περὶ ὀρθογραφίας καὶ περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, καὶ Ονομαστικόν.

ἈΡΚΑ-ΙΩΑΝΝΑ, Ἡρώϊς τῆς Γαλλίας. Αὕτη ὑπεχρέωσε τοὺς Ἀγγλοὺς νὰ σηκώσουν τὴν πολιορκίαν τῆς Γαλλίας. Ἐνίκησε τὸν ἀρχιστράτηγον Ταλέότ. Ἐπειτα ἄμως ἠχμαλωτίσθη εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς, καὶ τὴν ἔκαυσαν ζωντανήν. ἔζη κατὰ τὸ 1430. Μ.Χ. Μαΐου 10.

ἈΡΚΕΣΙΑΔΟΣ, ὁ ἐκ Πιτάλης τῆς Αἰολίδος, ἔζη τὸ 310. Π.Χ. Φιλόσοφος. βλέπων τοὺς Περιπατητικούς καὶ Στωϊκοὺς νὰ φιλονεικοῦν περὶ τῆς πρώτης ἀρχῆς τῆς ἀληθείας, ἐξάθη οὐδέτερος, διὰ νὰ φυλάξῃ τὴν Ἀκαδημίαν, τῆς ὁποίας ἦτον ὁ Ἀρχηγός.

ἈΡΜΑΜΙΘΗΣ, υἱὸς τοῦ Δάτιδος, στρατηγὸς τῶν Περσῶν.

ἈΡΜΑΤΙΔΗΣ, πατὴρ τοῦ Διθυράμβου, Θεσπιεύς. Ἡρόδτ.

ἈΡΜΝΗΣ, ἔκγονος τοῦ Κύρου, καὶ πρόπαππος Δαρσίου τοῦ Ἰσάσπου.

ἈΡΜΟΔΙΟΣ, Ἀθηναῖος, φίλος καὶ συνωμότης τοῦ Ἀριστογείτονος, μετὰ τοῦ ὁποίου φονεύσας τὸν Τύραννον Ἰππαρχον εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν Παναθηναίων, κατεκόπη ἀπὸ τοὺς φύλακας τοῦ τυράννου. Μετὰ τὸν θάνατόν του, ἀνέγειραν οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς ἀνάμνησιν τῆς γενναίας αὐτῶν πράξεως, ἀδριάντας χαλκοῦς ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ἡρόδτ.

ἈΡΜΟΚΙΔΗΣ. εἷς τῶν δοκιμοτάτων Φωκῶν, ὅστις ἦλθεν εἰς Θήβας πρὸς τὸν

Μαρδόνιον στρατηγὸν τῶν Περσῶν, φέρων χιλιούς ὀπλίτας Φωκεῖς. Ἡρόδτ.

ἈΡΜΟΝΙΔΗΣ, πατὴρ τοῦ Φαρέκλου Τρώς. Ομ. Ἰλ. Ε. - 2) Μουσικὸς τις μαθητὴς τοῦ περιφθόμου Τιμοθέου Λουκ.

ἈΡΝΟΒΙΟΣ, ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν, ἐθνικὸς, ἔπειτα Χριστιανός· ἔζη ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ ἐδίδασκε τὴν Ῥητορικὴν. Συνέγραψεν ἑπτὰ βιβλία κατὰ Ἐθνικῶν. ἔζη τὸ 290. Μ.Χ.

ἈΡΝΟΛΔΟΣ, Ἰταλὸς, περίφημος ἀρχιτέκτων. Οὗτος ἔκτισε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Σταυροῦ, εἰς τὴν μητρόπολιν Φλωρεντίαν, καὶ πολλὰ ἄλλα βασιλικά κτίρια. ἀπέθ. τὸ 1300. Μ.Χ.

ἈΙΝΟΥΦΗΣ, Αἰγύπτιος φιλόσοφος. Οὗτος παρεκάλεσε τὸν Θεὸν εἰς μίαν ἀνεμθρίαν, καὶ ἔγινε βαγδαία ἐροχή.

ἈΓΟΥΝΔΕΛΗΣ. Τομάζος, πρωτοσάτωρ τῆς Ἀγγλίας, κατὰ τὸ 1620. Ἐσήκωσεν ἀπὸ τὴν Πάρον ἐκεῖνα τὰ περιεσῆτα μάρμαρα, καὶ τὰ ἔφερεν εἰς τὸ Λονδίνον, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐγγραμμέναί αἱ κυριώτεραι ἐποχαὶ τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων.

ἈΓΠΑΛΟΣ, εἷς τῶν ἐπιστήμων ἀξιωματικῶν τοῦ βασιλέως τῆς Μηδίας Ἀρσιάρχους, εἰς τὸν ὁποῖον οὗτος παρέδωκε τὸν νεογεννηθέντα ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Μανδάνης Κύρον, διὰ νὰ τὸν ἐκτίσῃ εἰς βαρᾶν τῶν Ἑσθίων, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου διεσῆθη ὁ Κύρις. Ἡρόδτ. - 2) Πέρσης. στρατηγὸς τοῦ Βασιλέως Δαρσίου τοῦ Ἰσάσπου. Ἡρόδτ.

ἈΓΠΑΛΙΩΝ, υἱὸς τοῦ Πυλαμῆνους, Παμφαγῶν, φίλος τοῦ Πάριδος, φόνευθεῖς πρὸ τοῦ Μηρίωνος εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Τροίας. Ομ. Ἰλ. Ν.

ΑΡΠΑΛΟΣ, στρατηγός Αλεξ. τοῦ Μεγάλου, καὶ ἡγεμὼν τῆς Βαβυλωνος, ὅς τις λαδῶν τὸ πλεῖστον μέρος τῶν αὐτοῦ θησαυρῶν, ἔφυγεν εἰς τὴν Ελλάδα. **Αρρίαν**.

ΑΡΠΑΔΥΚΗ, θυγάτηρ τοῦ Κλήμεντος, νέα ὡραιότητα, τὴν ὁποίαν ἤρασθη ἔμπαθῶς ὁ ἴδιος πατήρ της· ἀλλ' ἀπεφάσισε καὶ τὴν ὑπάνδρευσε μὲ τὸν Αλάσορα· ἔπειτα μετανοήσας, ἔτρεξε κατόπι των, ἐφόνευσε τὸν γαμβρὸν του, τὴν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Ἄργος, καὶ τὴν μεταχειρίζετο ἀναφανδόν. Αὕτη δὲ περιλυκος διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της, καὶ διὰ τὴν ἀτιμίαν, τὴν ὁποίαν ἀναξίως ἔπασχε, ἔτραξε τὸν υἱὸν της, καὶ τὸν ἔδωκε μαγειροσυμένον εἰς τὸν πατέρα του· ὁ δὲ Κλήμης διασμένος ἀπὸ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα, καὶ ἀπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεώς του, ἔγινεν αὐτόχειρ.

ΑΡΠΑΛΥΚΟΣ, υἱὸς τοῦ Λυκάονος βασιλέως τῆς Ἀρκαδίας. Απολλοδ.

ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝ, Ἕλληνα ἀπὸ τὸ Ἄργος, φιλόσοφος Πλατωνικός. Ἐγραψεν ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνα βιβλία 24. καὶ λέξεις Πλάτωνος βιβλία δύο. - 2) Ἀρποκρατίων Βαλέριος Αλεξανδρινός, συγγραφεὺς τοῦ Γητορικοῦ Λεξικοῦ. Σουῖδ' ἐχρημάτισε διδάσκαλος τοῦ Καίσαρος Οὐέρου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν. ἔζη τῷ 169. Μ. Χ. - 3) Ἀρποκρατ. Ἄλιος, Γήτωρ· συνέγραψε περὶ τῶν λόγων τοῦ Ὑπερίδου, καὶ ἱστορίας τοῦ Ἡροδότου. - 4) Ἀρποκ. Γάιος· συνέγραψε περὶ Ἀντιφώντος σχημάτων, καὶ λόγων τοῦ Ὑπερίδου καὶ Λυσίου.

ΑΡΓΙΑ, εὐγενὴς Ρωμάνα, πολλὰ γενναία. Αὕτη ἠξέφρουσα, ὅτι δὲν ἦτον ἐλ-

πίς νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν τοῦ ἀτόλμου ἀνδρός της, ἔστις ἔπρεπε νὰ φονευθῇ, διὰ νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ, ἐπῆρε πρῶτη τὸ ξίφος καὶ τὸ ἔμπηξεν εἰς τὸ στήθος της, καὶ παρυσιαθεῖσα πρὸς αὐτὸν λέγει « Ἴδού, οὐδὲν ἐβλάδην. » αὐτὸς δὲ βλέπων τὴν τοιαύτην τόλμην της, ἀπεφάσισε καὶ ἐφονεύθῃ μόνος του.

ΑΡΡΙΑΝΟΣ, μεταφραστής, μετέφρασε τὰ γεωργικὰ τοῦ Βιοργιλίου, καὶ ἄλλα πολλὰ, καὶ τὰ παρέδωκεν εἰς Ἀττικὸν τὸν Προγαμητὸν.

ΑΡΣΑΚΗΣ, στρατηγός τῶν Περσῶν. Αἰσχ. - 2) πρῶτος βασιλεὺς τῶν Πάρθων, ὁ συστήσας τὴν δυναστείαν τῶν Ἀρσακιδῶν ἐν Παρθία, φονεύσας τὸν Ἀγαθοκλῆν ἡγεμόνα τοῦ βασιλέως Αντιόχου τὸ 256. Π. Χ. ἀπ' αὐτοῦ ὠνομάζοντο οἱ λοιποὶ βασιλεῖς, καὶ διάδοχοι τοῦ γένους αὐτοῦ Ἀρσάκαι, ὅσοι ἐδυνάστευσαν εἰς τὴν Παρθίαν καὶ Ἀρμενίαν. Λου. Στάβ. Ἡρόδοτ.

ΑΡΣΑΜΗΣ, πατήρ τοῦ Ὑσάσπου, καὶ πάππος τοῦ βασιλέως Δαρείου τοῦ πρώτου. - 2) Υἱὸς Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος, φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του - 3) Υἱὸς τοῦ Δαρείου Ὑσάσπου, στρατηγός τῶν Αἰθιοπῶν. Ἡρόδ. - 4) Στρατηγός τῶν Αἰγυπτίων, ἐκ τῆς πόλεως Μέμφιδος. Αἰσχ. Περσ. 36. - 5) Βασιλεὺς τῆς Ἀρμενίας, τὸ 245. Π. Χ. - 6) Ὑπουργός τοῦ Βασιλέως Ἀρταξέρξου τοῦ Μνήμονος, σοφός καὶ ἐνδοξὸς πολιτικός, ἠγαπήθη πολλὰ ἀπὸ τὸν λαόν, ἐμφύχωσε τὸ ἐμπόριον τῆς Αἰγύπτου, καὶ Φοινίκης, καὶ ἐχρησήμεσε μέγαν εἰς τὴν πολεμικὴν δύναμιν τῶν Περσῶν.

ΑΡΣΕΝΙΟΣ, Ρωμαῖος Πατριάρχης, ἦ-

τον διδάσκαλος τῶν υἱῶν τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου· ἔπειτα ἔγινε Μοναχός. Συνέγραψε 44. ἀποφθέγματα. Ἀπέθανε κατὰ τὸ 395. Μ. Χ. (Ἅγιος Ἀρσένιος)

ἈΡΣΙΝΟΗ, ἀδελφὴ δημομήτριος Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, τὴν ὁποίαν ὁ ἴδιος ἔλαβεν εἰς γυναῖκα κατὰ τοὺς νόμους τῶν Μακεδόνων καὶ Ἑλλήνων. - 2) Θυγάτηρ τοῦ Φηγέως ἐξ Ἀρκαδίας, καὶ γυνὴ τοῦ Ἀλκμαίονος. Ἀπολλοδ. - 3) Θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ αὐλητοῦ, τὴν ὁποίαν αἰχμαλωτίσας ὁ Καῖσαρ Ιούλιος, τὴν ἔφερε μὲ θρίαμβον εἰς τὴν Ῥώμην, ἔπειτα δὲ ἠλευθερώθη ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅπου ἐθανατώθη ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου, κατὰ παρακίνησιν τῆς ἰδίας ἀδελφῆς αὐτῆς Κλεοπάτρας. - 4) Θυγάτηρ τοῦ Λυσιμάχου, καὶ πρώτη γυνὴ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου.

ἈΡΣΙΝΟΟΣ, ἡγεμὼν τῆς Γενέδου, πατὴρ τῆς ὠραίας Ἐκαμήδης. Οἰκ. Ἰλ. Α.

ἈΡΤΑΒΑΑΝΗΣ, πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν, Δαρείου τοῦ Ἰσάσπου. Ἡρόδ.

ἈΡΤΑΒΑΖΗΣ, υἱὸς τοῦ Τιγράνου βασιλέως τῶν Ἀρμενίων· καθαιρεθεὶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, τὸ 60. Π. Χ. Πλούτ.

ἈΡΤΑΒΑΖΟΣ, στρατηγὸς τοῦ βασιλέως τῆς Περσίας, ἐξεστράτευσε μὲ τὸν Ξέρξην κατὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ προβλέπων τὴν δυσυχίαν τῶν Περσῶν εἰς τὰς Πλαταιάς, ἐτραδίχθη ὀπίσω σχεδὸν μὲ 40000 στρατεύματα, τὸ ὁποῖον μόνον ἐσώθη, ἀπ' ἐκείνην τὴν μεγάλην ἐκστρατείαν τῶν Περσῶν.

ἈΡΤΑΒΑΝΟΣ, υἱὸς τοῦ Ἰσάσπου, καὶ θεῖος τοῦ Ξέρξου βασιλέως τῶν Περσῶν.

Ἡρόδ. - 2) Ἰρκαίνιος τις εὖνους τοῦ Ξέρξου, καὶ ἡγεμὼν τῶν δορυφόρων του, ὁσὶς συνωμώσας κατὰ τοῦ βασιλέως του, τὸν ἐφόνευσε, καὶ ἔβαλεν εἰς τὸν θρόνον τὸν Ἀρταξέρξην, ὑπὸ τοῦ ὁποίου τελευταῖον ἐφονεύθη καὶ οὗτος. Διόδωρ. - 3) Θεῖος καὶ διάδοχος τοῦ Φράκτου, βασιλεὺς τῶν Πάρθων, ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἀρσακιδῶν, ἀποθανὼν εἰς τὴν κατὰ τῶν Σκυθῶν μάχην.

ἈΡΤΑΓΕΡΣΗΣ, στρατηγὸς τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου τοῦ Μνήμονος. Ξενοφ.

ἈΡΤΑΜΠΛΕΝΟΣ, ἀθλητὴς, ἀπὸ τὴν Ἐλσενγίαν· ἦτον ὑψηλὸς 6 πήχεις, περὶ τοῦ ὁποίου ἀναφέρει Σασσώνης ὁ γραμματικὸς, ὅτι μίαν ἡμέραν ἐθυμώθη, καὶ ἔκοψεν ἓνα τάλληρον μὲ τοὺς ὀδόντας του, κατέπιεν ἀναμμένα κάρβουνα, ἐπεριπάτησε μέσα εἰς φλόγας πυρός, καὶ τέλος ἐπῆρεν ἓνα ξίφος, καὶ ἐπῆγε νὰ φονεύσῃ ἄλλους ἐξ ἀθλητῶν.

ἈΡΤΑΞΕΡΞΗΣ, υἱὸς Ξέρξου τοῦ πρώτου, ὁ ὠραιότερος ἄνθρωπος ἐκείνου τοῦ καιροῦ, καὶ φρόνιμος ἡγεμὼν. Ωνομάσθη ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας Μακρόχειρ, ἐπειδὴ εἶχε τὴν μίαν χεῖρα τῆς ἄλλης μακροτέραν. Ἐφόνευσε τὸν Ἀρτάβανον, ἐπειδὴ ἐπεδουλεύετο τὸν θρόνον του· ἔπαυσε πολλὰς καταχοήσεις τοῦ Βασιλείου, καὶ κατέστησε πολλὰς ὠφελίμους διατάξεις. Ἐβασίλευσε δὲ χρόνους 41.

ἈΡΤΑΞΙΔΑΣ, κατ' ἀρχὰς Σατράπης τοῦ βασιλέως Ἀντιόχου τοῦ Μεγάλου ἐν Ἀρμενίᾳ· ἔπειτα γενόμενος ἀνεξάρτητος, ἐσύστησε τὸ βασίλειον τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώρισε καὶ αὐτὴ ἡ Ῥώμη· εἶτα πολεμήσας κατὰ τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς, καὶ νικηθεὶς

Διήθη αἰχμάλωτος καὶ κατεκόπη.

ἌΡΤΑΦΕΡΝΗΣ, ἀδελφὸς Δαοσίου τοῦ Ἰσάσπου, Σατράπης τῶν Σάρδεων ἐν Ἀσσίᾳ, ὅσις ὑπεδέχθη τὸν Πεισιπρατίδην Ἰσπρίαν φυγόντα ἐξ Ἀθηῶν, καὶ ἐπολέμησε τὰς Ἰωνικὰς πόλεις, καταδράσας ἐκ θεμελίων τὴν πόλιν Μίλητον. - 2) Υἱὸς τοῦ προτέρου, καὶ στρατηγὸς μετὰ τοῦ Δατίδος εἰς τὴν πρώτην κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείαν, γενομένην ἐπὶ Δαοσίου τοῦ Ἰσάσπου, ὅσις νικηθεὶς κατὰ κράτος ἐν Μαραθῶνι, ἐσώθη μὲ ὀλίγον μέρος τοῦ στρατεύματος εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἡρόδοτος. - 3) Πέρσης τις. Θουκ.

ἌΡΤΑΧΑΪΗΣ, υἱὸς τοῦ Ἀρταίου, στρατηγὸς τῶν Ἰνδῶν, ἐν τῇ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείᾳ τοῦ Ξέρξου. Ἡρόδ.

ἌΡΤΕΜΪΔΩΡΟΣ, ἐξ Εὐρέσου· κατὰ μὲν Σουΐδαν φιλόσοφος, ἐκ δὲ τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἰατρὸς, καὶ φυσιολόγος. Ἐστὶ τὸ 138. Σώζεται ἐν σύγγραμμά αὐτοῦ Ὀνειροκριτικὸν ἐπιγραφόμενον.

ἌΡΤΕΜΪΣΪΑ, βασίλισσα τῆς Καρίας, συνηκολούθησε καὶ αὐτὴ εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείαν τοῦ Ξέρξου, ἠνδραγάθησε εἰς τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν κατὰ τὸ 480. Π. Χ. Ὁ Ξέρξης παρ᾽ ἑδωκεν εἰς αὐτὴν τὰ τέκνα του, διὰ νὰ τὰ ἐπιμειλήται.

ἌΡΤΕΜΪΣΪΑ, βασίλισσα τῆς Καρίας σύζυγος τοῦ Μυρσίωλου, πολλὰ φίλανδρος. Αὕτη ἔδιδε μεγάλα δῶρα εἰς ἐκείνους τοὺς πεπαιδευμένους, ὅσοι ἤθελον κάμει ἐγκώμιον τοῦ ἀνδρός της καλλήτερον. Ἀπέθανεν ἀπὸ τὴν λύπην της ἐπάνω εἰς τὸν τάφον του, κατὰ τὸ 351. Π. Χ.

ἌΡΤΪΒΙΟΣ, περίφημος στρατηγὸς τῶν Περσῶν· ἐπώνυμάσθη Ἀχιλλεύς τῆς Περ-

σίας.

ἌΡΤΙΜΩΝΗΣ, Ἕλληνα· ἐφεύρε πολλάς μηχανὰς τῆς πολεμικῆς, ὅταν ἠκολούθησε τὸν Περικλέα εἰς τὴν πολιορκίαν τῆς Σάμου.

ἌΡΤΥΨΙΟΣ, υἱὸς Ἀρταβάνου, ἡγεμὼν τῶν Σανδαρίων, εἰς τὴν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκστρατείαν. Ἡρόδοτος.

ἈΡΧΕΔΙΚΟΣ, Ἕλληνα, ποιητὴς κωμικὸς. Συνέγραψε δράματα, ἐπιγραφόμενα Ἀρχέδικος κωμωδιογράφος.

ἈΡΧΕΛΑΟΣ, Ἐπίσκοπος εἰς τὴν Μεσοποταμίαν. Συνέγραψε Διάλογον εἰς Συριακὴν διάλεκτον. Ὁ ἡγεμόνιος τὸν μετέβρασε εἰς τὸ Ἑλληνικόν, κατὰ τὸ 278. Μ. Χ.

ἈΡΧΕΛΑΟΣ, βασιλεὺς τῶν Καππαδόκων· ἔλαβε τὸ βασίλειον διὰ Μάρκου Αντωνίου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐβοήθησεν εἰς τὴν κατὰ τῆς Αἰγύπτου ναυμαχίαν· ὁ δὲ Τιβέριος ἠθέλησε νὰ τὸν ἐκδικηθῆ, καὶ τὸν ἐπροσκάλεσε εἰς τὴν Ρώμην μὲ ἀπάτην, ἔπεισε δὲ καὶ τὸν Ἀρχέλαον καὶ τὸν ἐφυλάκωσε, ὅπου καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ 16. Μ. Χ.

ἈΡΧΕΣΤΡΑΤΟΣ, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ. Θουκ. 2) Ἕλληνα ποιητὴς ἐκ Γέλας, ζήσας ἐπὶ Διονυσίου τοῦ Νεωτέρου, καὶ γράψας ἐν διδακτικὸν ποίημα. - 3) Σύγχρονος τοῦ Δημοσθένους ἐν Ἀθήναις, καὶ ἐχθρὸς τοῦ Φωκίωτος. - 4) Λοκρὸς τις. Πίνδ.

ἈΡΧΪΑΣ, ἀπόγονός τις τοῦ Ἡρακλέους ἐκ Κορίνθου, ὅσις λέγεται, ὅτι ἔκτισε τὴν πόλιν, Συρακούσας. Θουκ. - 2) Σάμιός τις. Ἡρόδ. - 3) Θηβαῖος πολεμιστὴς, φίλος τῶν Λακεδαιμονίων, ὅσις παρ᾽ ἑδωκεν τὴν ἀκρόπολιν Καδμείαν εἰς τὸν στρα-